

ANTS NUMMERT – 80

Hiljuti tähistas oma 80. juubelit Eesti Maaülikooli emeritprofessor Ants Nummert. Selle aja jooksul on juubilar suutnud teha nii mõndagi, mis väärib meenutamist ning tutvustamist. Allpool esitatakse lühike ülevaade juubilaril elust ja tegevusest.

Ants Nummert sündis 9. oktoobril 1934. aastal Võrumaal Vana-Antsla vallas talupidajate peres kolmanda lapsena. Seal möödus ka ta lapsepõlv. Elu, askeldused ja töö kodutalus tutvustasid talle juba varakult maa-eluga seotud muresid ja rõõme. Tema pikk koolitee sai alguse kohalikust koolist, järgnesid õpingud Võru Fr. R. Kreutzwaldi nim Keskkoolis ja selle lõpetamine 1954. aastal. Kodutalus saadud maaelu kogemused mõjutasid elukutse valikut ning samal aastal astus ta vanema venna eeskujul Eesti Põllumajanduse Akadeemia veterinaariateaduskonda, mille lõpetas 1959. aastal loomaarstina. Järgnes edukas erialane töö Tahe sovhoosis peaveterinaararstina ja Väimela veterinaarjaoskonnas juhatajana. Esimesed õpetamise kogemused sai Ants Nummert Antsla keskkoolis, kus ta paar aastat (1961–1963) töötas õppealajuhatajana tootmisõpetuse alal. Tugev loomaarstialane praktiline ettevalmistus tekitas huvi praktikas kohatud probleeme süvendatult uurida ning 1964. aastal astuski Ants Nummert aspirantuuri EPA kirurgia ja sünnitusabi kateedrisse, juhendajaks sai ta prof Rudolf Säre. Uurimisteemaks valiti veiste udara ja nisade kirurgilised haigused. Võimed ja huvi valitud teema vastu viisid oodatud tulemusteni – valmis dissertatsioon veterinaariakandidaadi kraadi taotlemiseks *Veiste udara ja nisade kirurgiliste haiguste esinemine ENSV-s, nende tekkepõhjused, profülaktika ja ravi* ning selle edukas kaitsmine 1967. aastal. Lisaks kandidaadi teaduskraadile tõi töö käigus konstrueeritud nisakanüül autorile ka NSVL autoritunnistuse. Kuna sel perioodil vakantset õppejõu kohta kirurgia alal ei olnud, läks värske veterinaariakandidaat tööle peaveterinaararstina Valga sovhoosi. 1972. aastal kutsuti Ants Nummert Balti Tsonaalse Teadusliku Uurimise Veterinaarialaborisse, kus ta vanemteadurina uuris lindude seedefüsioloogiaga seotud probleeme ning selgitas ensüümpreparaatide kasutamise võimalusi. 1977. aastal kutsuti Ants Nummert tööle veterinaariateaduskonna sisehaiguste kateedrisse ja algas tema üle kahekümneaastane edukas õppejõukarjäär Eesti Põllumajanduse Akadeemias, mille jooksul ta läbis

kõik astmed alates assistendist ja vanemõpetajast ning lõpetades professorina. Aastatel 1994–1997 oli ta sisehaiguste õppetooli juhataja. Ants Nummert läks pensionile 1999. aastal.

Ants Nummert on õpetanud kliinilist diagnostikat, mittenakkavaid sisehaigusi ja lindude haigusi, juurutanud uusimat diagnostilist aparatuuri (näiteks erinevad endoskoobid) ning juhendanud üliõpilaste ja magistrantide uurimusi. Paralleelselt õppetööga jätkus intensiivne teadustöö esmajoones ensüümpreparaatide kasutamises produktiivloomade farmakoteraapias, mille tähistena võib nimetada ENSV riikliku preemia omistamist tema juhitud uurimiskollektiivile 1987. aastal ja füsioloogiaalast doktoritööd *Toitumise adaptatsioon koduloomadel ning selle mõjutamine ensüümpreparaatidega*, mille eduka kaitsmise järel 1998. aastal omistati talle veterinaarmeditsiini teadusdoktori kraad. Ants Nummert on erialaselt täiendanud end Taanis (1993), Soomes (1994) ja Rootsis (1995). Ta on avaldanud üle 100 artikli erinevates ajakirjades ja kogumikes ning esinenud ettekannetega paljudel konverentsidel.

Oma põhitöö, st pedagoogi- ja teadustöö kõrval on Ants Nummert paistnud silma väga mitmekülsete huvidega. Ta oli üleliidulise fermentpreparaatide koordinatsiooninõukogu liige (aastast 1978) ning osalenud aktiivselt Eesti Loomaarstide Ühingu (asutajaliige aastast 1988) ja Akadeemilise Põllumajanduse Seltsi ettevõtmistes (liige aastast 1992). Teaduskonnas on ta täitnud paljusid erineva koormusega ühiskondlikke ülesandeid, olnud teaduskonverentside organiseerijaks ning konverentsimaterjalide toimetajaks ja seda kõike talle omasel energilisel, sütitaval ja sõbralikul kombel. Noorena oli Ants Nummert hea sportlane, harrastades esmajoones kergejõustikku ja võrkpalli. Hiljem lisandus sulgpall. Noorena saadud spordilembus ei jätnud teda maha ka vanemas eas. Ta oli aastaid Eesti Põllumajanduse Akadeemia õppejõudude võrkpallimeeskonna kapten ja üks parematest mängijatest ning on saanud Eesti seenioride koondvõistkonna koosseisus seenioride maailmameistri võistlustel teise koha. Spordimeestele omased liigestehaigused on nüüd küll piiranud ta liikumisvõimalusi, kuid samal ajal on jäänud rohkem aega lugemiseks. Hingelt on Ants Nummert jäänud ikka erksaks, täpseks ning osavõtlikuks kolleegiks.

Õnnitleme juubilaril ja soovime esmajoones tugevat tervist ning tegutsemistahet edaspidiseks.

Jaan Praks